

גליון 12 עמוד 1

ציטוטים מתוך הזוהר הקדוש בפרשת דברים [מתורגם].

בא וראה כמה הוא הכח הקדוש של התורה וכמה הוא עליון על הכל, שכל מי שמשתדל בתורה, לא פוחד מעליונים ותחתונים, ולא פוחד ממקרים רעים של העולם, משום שהוא אחוז בעץ החיים ואוכל ממנו בכל יום. שְהַרִי תורה מלמדת את האדם ללכת בדרך אמת, מלמדת אותו עצה איד' ישוב לפני רבונו (לבטל לאותה הגזרה), **ואפלו שתגזר עליו מיתה - הכל יתבטל ויסתלק ממנו ולא ישרה עליו.** (עצה של אדם בעולם הזה)

ועל כן צריך להשתדל בתורה יומם ולילה ולא יזוז ממנה, זהו שכתוב (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. ואם מזיז ממנו את התורה או נפרד ממנה, כאלו נפרד מן החיים.

*

בא וראה, את כל שאר עמי העולם נמן הקדוש-ברוך-הוא לממנים גדולים ששולטים עליהם, ואת ישראל אסז הקדוש-ברוך-הוא לגורלו ולחלקו, להאסז בו ממש. ונמן להם תורה קדושה כדי להאסז בשמו, ועל זה ואמם הדברים בה', ולא בממנה אחר כשאר העמים,

בא וראה אהבת הקדוש ברוך הוא לישראל, אף על גב שחטאיהם גרמו להסתלק מביניהם והתפזרו בין העמים, הוא תובע את עלבונם.

ובא וראה, בשעה שישאל שרונים בארצם, הקדוש ברוך הוא משתעשע בגנו ומתקרב לישראל, ושומע קולם ומשתבח בהם. כיון שגרמו חטאיהם והגלו ישראל מהארץ הקדושה, הקדוש ברוך הוא לא נכנס לגנו ולא משתעשע בו. ולא עוד, אלא שהוא צונן ואומר, ועתה מה לי פה נאם ה' וכתוב שם, (תהלים קלב) פה אשב כי אותיך. כי לקח עמי חנם, כמו שנאמר (ישעיה נב) חנם נמכרתם.

ומאותו יום שגלו ישראל מארצם לא נמצאת שמחה לפני הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב (ישעיה נ) אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם. וכל זה משום אהבתם שהקדוש ברוך הוא אוהב אותם, כמו שנאמר (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר ה'. (ועל זה) ואהבת את ה' אלקיך. ואהבת, שצריך אדם להתקשר עמו באהבה עליונה.

שכל עבודה שאדם צריך לעבד את הקדוש ברוך הוא, שיעבד באהבה, שאין לה עבודה כמו אהבת הקדוש ברוך הוא. רבי אבא אמר, הדברים הללו הם הכלל של התורה, משום שעשר האמירות של התורה כאן נכללו, וקרי פרשוק הדברים.

בא וראה, אין לה דבר בחיבות לפני הקדוש ברוך הוא כמי שאוהב אותו כראוי.

עמוד 2

יום אחד היה חלש רבי יוסי, נכנסו אליו רבי אבא ורבי יהודה ורבי יצחק, ראו אותו ושהיה נופל על פניו וישן. ישובו. כשהתעורר, ראו שפניו מחזכות. אמר לו רבי אבא, דבר חדש ראית? אמר לו, נדאי, שעכשו עלתה נפשי, וראיתי את הכבוד של אותם שמסרו עצמם על קדשת רבונם, שהיו נכנסים בשלשה עשר נהרות אפרסמון טהור והקדוש ברוך הוא משתעשע עמם, וראיתי מה שלא נתנו לי רשות לומר. ושאלתי אותם, אמרתי של מי הכבוד הזה? אמרו לי, של אותם שאהבו את רבונם באותו העולם. וממה שראיתי הוארו נפשי ולבי, ועל כן פני מחזכות, וכו'..

נדאי כך הוא. אשרי חלקם של אותם שבאהבת רבונם נדבקים בהם, לאלה אין שעור לחלקם בעולם ההוא.

אמר רבי יצחק, כמה מדורים על מדורים יש לצדיקים בעולם ההוא, והמדור העליון של הכל - אותם שנקשרה בהם אהבת רבונם, שהרי מדורם נקשר להיכל שעולה על הכל. מה הטעם? משום שהקדוש ברוך הוא מתעטר בזה.

*

רבי חייא אמר, כשפא יצר הרע להזדוג עם האדם, דומה לאיש שקרב לפתח ורואה שאין מי שמוקה בידו, נכנס לבית ונעשה לו אורח. רואה שאין מי שמוקה בידו, וילך לו לדרכו. כיון שנכנס לבית ואין מי שמוקה בידו, מתמנה עליו ונעשה בעל הבית, עד שנמצא שכל הבית עומד לרשותו.

ועל כן צריך אדם לשים דברי תורה עליו תמיד, כדי שיהיה אותו יצר הרע שבויר בהם,

"שאין ליצר הרע מקטרג פרט לדברי תורה,"

ועל כן כתוב והיו הדברים האלה וגו', על לבבך - על שני יצרי, שיצר הטוב מתעטר בהם, ויצר הרע נכנע בהם. אמר רבי יהודה, מה יצר הטוב צריך דברי תורה? אמר לו, יצר הטוב מתעטר בהם. ויצר הרע, כיון שרואה שאדם לא שב ולא רוצה להשתדל בתורה, אז הוא עולה למעלה ומלמד עליו חובה, זהו שכתוב (משלי ג) וקסילים מרים קלון.

שבת שלום!!!